

data a partir de la qual les noves accions donaran dret a participar en els guanys socials, i no serà necessari l'augment del capital de l'absorbent ni els informes d'administradors i d'experts sobre el projecte de fusió.

2. La mateixa regla s'aplicarà quan la societat absorbent estiga íntegrament participada, de forma directa o indirecta, per la societat absorbida, i quan la societat absorbent i l'absorbida estiguen íntegrament participades, de forma directa o indirecta, per una tercera.»

8. L'apartat 5 de l'article 262 queda redactat de la forma següent:

«5. Respondran solidàriament de les obligacions socials posteriors al succés de la causa legal de dissolució els administradors que incomplisquen l'obligació de convocar en el termini de dos mesos la junta general perquè adopte, si és el cas, l'acord de dissolució, així com els administradors que no sol·liciten la dissolució judicial o, si cal, el concurs de la societat, en el termini de dos mesos a comptar de la data prevista per a la celebració de la junta, quan esta no s'haja constituït, o des del dia de la junta, quan l'acord haja sigut contrari a la dissolució o al concurs.

En estos casos, les obligacions socials reclamades es presumiran de data posterior al succés de la causa legal de dissolució de la societat, llevat que els administradors acrediten que són de data anterior.»

Disposició final segona. *Modificació de l'article 105 de la Llei 2/1995, de 23 de març, de Societats de Responsabilitat Limitada.*

Es modifica l'apartat quint de l'article 105 de la Llei 2/1995, de 23 de març, de Societats de Responsabilitat Limitada, que passa a quedar redactat així:

«5. Respondran solidàriament de les obligacions socials posteriors al succés de la causa legal de dissolució els administradors que incomplisquen l'obligació de convocar en el termini de dos mesos la junta general perquè adopte, si és el cas, l'acord de dissolució, així com els administradors que no sol·liciten la dissolució judicial o, si cal, el concurs de la societat, en el termini de dos mesos a comptar des de la data prevista per a la celebració de la junta, quan esta no s'haja constituït, o des del dia de la junta, quan l'acord haja sigut contrari a la dissolució o al concurs.

En estos casos les obligacions socials reclamades es presumiran de data posterior al succés de la causa legal de dissolució de la societat, llevat que els administradors acrediten que són de data anterior.»

Disposició final tercera. *Títol competencial.*

Esta Llei es dicta a l'empara de les competències que l'article 149.1.6.a de la Constitució atribueix en exclusiva a l'Estat en matèria de legislació mercantil.

Disposició final quarta. *Habilitació normativa.*

S'autoritza el Govern perquè dicte totes les disposicions que siguin necessàries per a la deguda execució i compliment del que disposa esta Llei.

Disposició final quinta. *Entrada en vigor.*

La present Llei entrarà en vigor l'endemà de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,
Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 14 de novembre de 2005.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

18668 *LLEI 20/2005, de 14 de novembre, sobre la creació del Registre de Contractes d'Assegurances de Cobertura de Defunció. («BOE» 273, de 15-11-2005.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.
Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Molts ciutadans espanyols tenen contractada una assegurança de vida en qualsevol de les seues modalitats (mort, invalidesa, supervivència) que cobrixen una sola o diverses de les contingències anteriors (assegurança pura o mixta), i tenen una duració variable (per a tota la vida o temporals). Siga en forma d'assegurances individuals o col·lectives, aproximadament un de cada quatre espanyols genera estalvi i drets econòmics per a ell o per als seus beneficiaris, d'acord amb les clàusules de cada contracte d'assegurança.

Estes assegurances de vida són subscrietes per si mateixes, o en ocasió de la contractació d'operacions i servicis de qualsevol tipus, com per exemple assegurances de vehicles a tot risc, contractació de préstecs hipotecaris, subscripció d'assegurances d'accident i adhesió a assegurances adjuntes a paquets de viatges turístics, i/o targetes de crèdit.

No obstant això, succeïx amb massa freqüència que, en cas de defunció del subscriptor de l'assegurança o de l'assegurat, els seus possibles beneficiaris, precisament per desconèixer l'existència del contracte d'assegurança, no estan en condicions de reclamar-ne el cobrament i perden uns drets econòmics a què tenen dret i per tant, haurien de poder percebre'ls.

Amb independència que l'absència de reclamació per raó del desconeixement dels seus drets pels mateixos beneficiaris i la ràpida prescripció d'estos drets pugua produir a les companyies asseguradores un benefici indegut, ja que moltes pòlisses es queden sense cobrar, és necessari posar remei a esta situació.

A pesar que en l'actualitat hi ha diversa normativa que regula el contracte d'assegurança, ni les previsions de la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, del Contracte d'Assegurança, ni el text refós de la Llei d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre, ni la Llei 44/2002, de 22 de novembre, de Mesures de Reforma del Sistema Financer (que en el capítol 1 conté una regulació general de la protecció dels clients de servicis financers), preveuen mecanismes que donen una resposta adequada a esta qüestió.

D'acord amb això, el Senat va aprovar la Moció 671/187, en la qual instava el Govern a «analitzar, en el termini de sis mesos, la viabilitat de la creació d'un registre únic de pòlisses d'assegurança de vida, amb especial referència a la conjugació del dret a la informació dels beneficiaris amb el dret a la intimitat dels subscriptors, en el marc de la normativa sobre protecció de dades de caràcter personal i de la neutralitat entre diferents instruments canalitzadors de l'estalvi».

Vist l'informe elaborat pel Ministeri d'Economia, relatiu a l'esmentada moció, de data de 22 de maig de 2003, es va presentar una proposició de Llei a fi d'establir un mecanisme d'informació i transparència perquè tots els contractes d'assegurança de vida arriben a bon fi i es puguin complir totes les previsions del contracte en cas de produir-se el risc que cobrien. Per totes estes raons, es crea el Registre de contractes d'assegurança amb cobertura de defunció.

Així, per mitjà d'esta Llei es crea un Registre de caràcter públic en què han d'inscriure's els contractes d'assegurança de cobertura de vida que se subscriuen al Regne d'Espanya. Amb la finalitat que el Registre siga operatiu, s'exclouen d'esta obligació les assegurances subscrietes en l'àmbit de les relacions laborals i empresarials, regulades mitjançant un Reial Decret 1.588/1999, de 15 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament sobre la Instrumentació dels compromisos de les empreses amb els treballadors i els beneficiaris, en el qual ja es preveuen mecanismes d'informació i protecció suficients. L'obligació de comunicació de les dades al Registre recau plenament sobre les entitats asseguradores, i constitueix infracció administrativa l'incompliment de les obligacions que estableix esta Llei.

El Registre, que actua únicament a sol·licitud de la persona interessada, facilita informació només de les dades de la persona assegurada, ja que és la mort d'esta la que genera la prestació. No és, doncs, objecte del Registre donar informació sobre la mort de la persona subscriptora, ja que això pot induir a error en el cas que esta no coincideix amb la persona assegurada, ni tampoc de les persones beneficiàries, perquè això invadiria el dret a la intimitat d'estes i de la persona subscriptora o assegurada, a més que també podrien donar-se errors en el cas que la designació de beneficiaris es realitze al marge del contracte d'assegurança o de manera genèrica o innominada. Així, el Registre es limita a comunicar la condició de persona assegurada del difunt, així com a assenyalar l'existència dels contractes i les entitats asseguradores amb què s'hagen subscrit estos contractes. Amb estes mesures es facilita substancialment que els possibles beneficiaris puguin reclamar el cobrament dels seus drets, cosa que és, en definitiva, l'objectiu perseguit per esta Llei.

Finalment, cal fer menció de l'obligació que estableix la Llei que tots els contractes en cartera hagen de ser comunicats en el termini d'un any des de la seua entrada en vigor, per a poder complir de manera eficaç la finalitat d'esta Llei.

Article 1. *Creació del Registre.*

Es crea per mitjà d'esta Llei el Registre de contractes d'assegurances de cobertura de defunció.

Article 2. *Finalitat del Registre.*

El Registre té com a finalitat subministrar la informació necessària perquè pugua ser conegut pels possibles interessats, amb la major brevetat possible, si una persona morta tenia contractada una assegurança per al cas de defunció, així com l'entitat asseguradora amb què l'haguera subscrit, a fi de permetre als possibles beneficiaris dirigir-se a esta per a constatar si figuren com a beneficiaris i, si és el cas, reclamar de l'entitat asseguradora la prestació derivada del contracte.

Article 3. *Naturalesa jurídica.*

1. El Registre que es crea per mitjà d'esta Llei té la naturalesa de registre públic, dependent del Ministeri de Justícia.

2. La gestió centralitzada es portarà en el Registre General d'Actes d'Última Voluntat de la Direcció General dels Registres i del Notariat, que tindrà la condició de responsable del fitxer, als efectes que preveu la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de Protecció de Dades de Caràcter Personal, i davant de la qual podran exercir-se els drets d'accés, rectificació, cancel·lació i oposició que preveu la dita Llei.

3. La informació continguda en el Registre gaudirà de presumpció de veracitat a efectes informatius, excepte prova en contra.

La dita presumpció de veracitat ha de considerar-se referida a l'existència del contracte, sense que, en cap cas, pressupose l'existència de cobertura o del dret al cobrament de la prestació, per a la qual cosa caldrà ajustar-se al que estipula el contracte en qüestió.

Article 4. *Àmbit d'aplicació.*

1. Els contractes d'assegurança, les dades dels quals han de figurar en el Registre, seran els relatius a les assegurances de vida amb cobertura de defunció i a les assegurances d'accidents en què es cobrisca la contingència de la mort de l'assegurat, ja es tracte de pòlisses individuals o col·lectives.

2. Queden exclosos de l'àmbit del Registre:

a) Les assegurances que instrumenten compromisos per pensions de les empreses amb els treballadors i beneficiaris que regula el Reial Decret 1.588/1999, de 15 d'octubre.

b) Les assegurances en què, en cas de defunció de l'assegurat, coincidisquen el subscriptor i el beneficiari.

c) Els contractes subscrits per mutualitats de previsió social que actuen com a instrument de previsió social empresarial, mutualitats de professionals col·legiats i mutualitats l'objecte exclusiu de les quals siga atorgar prestacions o subsidis de docència o educació.

3. Reglamentàriament es fixaran les condicions sota les quals s'inclouran en el Registre les assegurances en què el beneficiari siga una persona jurídica i les assegurances en què no és possible la identificació dels assegurats fins que es produïx la defunció.

Article 5. *Obligació d'inscripció i contingut del registre.*

1. Les entitats asseguradores que subscriuen o hagen subscrit contractes d'assegurances als quals siga aplicable esta Llei, i sempre que estos estiguen vigents, tenen el deure de comunicar al Registre General d'Actes d'Última Voluntat, amb la periodicitat i per mitjà del procediment que es determinen reglamentàriament, les dades que s'especifiquen en l'apartat següent. Estes dades podran ser objecte de tractament automatitzat.

Així mateix, les entitats asseguradores hauran de comunicar al Registre General d'Actes d'Última Voluntat, en els termes, amb el contingut, en la forma i en els terminis que reglamentàriament s'establisquen, que la prestació derivada d'un determinat contracte que figura en el Registre ha sigut satisfeta.

Estes obligacions seran aplicables tant a les entitats asseguradores espanyoles com a les domiciliades en un país pertanyent a l'Espai Econòmic Europeu que exercisquen la seua activitat a Espanya en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de servicis.

En cas d'existència de coassegurança, les obligacions a què es referixen els paràgrafs precedents recauran

sobre l'entitat que, actuant com a obridora, detinga la representació de totes les asseguradores.

2. El Registre contindrà les dades següents:

a) Dades identificatives de la persona assegurada:

1a. Nom i cognoms.

2a. Número del Document Nacional d'Identitat, Número d'Identificació Fiscal o número del document acreditatiu d'identitat que en cada cas corresponga.

b) Dades identificatives de l'entitat asseguradora:

1a. Denominació social.

2a. Domicili.

3a. Clau administrativa amb què figura inscrita en el registre administratiu d'entitats asseguradores i reasseguradores que preveuen el text refós de la Llei d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre, i la seua normativa reglamentària de desplegament.

4a. Codi d'Identificació Fiscal.

c) Dades identificatives del contracte d'assegurança:

1a. Número de contracte o referència al Reglament de Prestacions de la Mutualitat de Previsió Social, si és el cas.

2a. Tipus de cobertura.

Article 6. *Dret d'accés.*

1. Podrà tindre accés al Registre qualsevol persona interessada a obtindre informació sobre si una persona morta tenia contractada una assegurança per al cas de defunció i de l'entitat asseguradora amb què estiga subscrita.

2. L'accés al Registre només podrà realitzar-se una vegada mort l'assegurat, amb l'acreditació prèvia de la dita circumstància, i sempre que hagen transcorregut quinze dies des de la data de defunció. A este efecte, es presentarà el corresponent certificat de defunció.

3. El termini durant el qual estaran disponibles les dades en el Registre serà de cinc anys, comptats des de la data indicada en l'apartat anterior. No obstant això, les dades relatives a contractes les prestacions dels quals hagen sigut satisfetes per l'entitat o entitats asseguradores es cancel·laran del Registre tan prompte com a l'òrgan encarregat de la seua gestió li siga comunicada la dita circumstància per l'entitat asseguradora.

4. Reglamentàriament es regularan els procediments i mitjans a utilitzar per a la consulta de la informació del Registre.

Article 7. *Emissió de certificat pel Registre i informació a subministrar al consultant per les entitats asseguradores.*

1. El Registre emetrà, en el termini que es determine reglamentàriament, un certificat en què conste en quins contractes vigents figurava com a assegurada la persona morta i amb quina entitat asseguradora. En el cas que la persona morta no figure com a assegurada en cap contracte dels que s'inclouen en l'àmbit d'aplicació d'esta Llei, es farà constar este punt en el certificat que s'emeta.

El certificat del registre haurà d'emetre's en la llengua emprada pel peticionari en la corresponent sol·licitud d'informació de dades, ja siga en castellà o en qualsevol de les llengües que tenen caràcter d'oficial en alguna Comunitat Autònoma.

2. Obtingut el certificat, el consultant podrà obtindre de les entitats asseguradores informació relativa a si corre en ell la condició de beneficiari. En el cas que el consultant no siga beneficiari, l'entitat asseguradora es

limitarà a fer constar a aquell esta circumstància, sense facilitar-li cap altra informació.

Article 8. *Règim d'infraccions i sancions.*

Les obligacions de les entitats asseguradores compreses en esta Llei tenen la consideració de normes d'ordenació i supervisió de les assegurances privades. El seu incompliment constituirà infracció administrativa, d'acord amb el que disposa el text refós de la Llei d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre.

Article 9. *Remissió d'informació a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.*

1. L'òrgan encarregat de la gestió del Registre General d'Actes d'Última Voluntat remetrà, en els termes i amb la periodicitat que reglamentàriament s'establisca, a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions una relació de les entitats asseguradores que hagen subministrat la informació a què estan obligades per esta Llei.

Així mateix, l'esmentat òrgan comunicarà a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions les incidències significatives que puguen produir-se en el compliment d'esta obligació.

2. A la vista de les comunicacions de l'òrgan encarregat de la gestió del Registre, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions podrà formular requeriments a les entitats asseguradores o exigir, si és el cas, la realització d'auditories informàtiques o l'aplicació d'altres mesures correctores per a garantir la veracitat de la informació continguda en el Registre.

Disposició addicional primera. *Protecció de dades de caràcter personal.*

El tractament de dades de caràcter personal que derive del que disposa la present Llei, així com la cessió d'estes dades per a incloure-les en el Registre, es regiran pel que disposa la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de Protecció de Dades de Caràcter Personal i les seues disposicions de desplegament.

No serà necessari el consentiment de l'assegurat per a la comunicació de les dades per les entitats asseguradores amb la finalitat d'incloure-les en el Registre ni per al tractament que d'estes dades duga a terme el seu responsable.

Així mateix, tampoc serà necessari que la Direcció General dels Registres i del Notariat informe l'assegurat de la inclusió de les dades en el Registre.

Disposició addicional segona. *Règim pressupostari.*

Els preceptes d'esta Llei, el compliment dels quals exigeix realitzar despeses a càrrec dels Pressupostos de l'Estat, entraran en vigor a l'inici del pròxim exercici pressupostari.

Disposició addicional tercera. *Desplegament reglamentari.*

Es faculta el Govern a procedir al desplegament reglamentari de la present Llei.

En particular, en el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'esta Llei, haurà d'haver-se dut a terme el desplegament reglamentari dels preceptes que permeta l'efectiva posada en marxa i el funcionament del Registre.

Disposició addicional quarta. *Dret supletori.*

En tot el que no preveu esta Llei seran aplicables la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de Contracte d'Assegurança;

el text refós de la Llei d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre; així com la resta de legislació general sobre protecció dels clients de servicis financers.

Disposició addicional quinta. *Obligació dels notaris.*

Els notaris que siguen requerits per a autoritzar actes d'adjudicació o partició de béns adquirits per herència hauran de sol·licitar telemàticament, pel procediment que reglamentàriament s'establisca, llevat que els interessats l'aporten, el certificat del registre de contractes d'assegurances de cobertura de defunció, tot això dins del termini de disponibilitat a què es referix l'article 6 d'esta Llei, i incorporar-lo a l'escriptura pública.

En el cas que hi haja alguna assegurança amb cobertura de defunció, els notaris advertiran els interessats de la seua transcendència jurídica.

Disposició addicional sexta. *Règim competencial.*

La present Llei es dicta a l'empara de la competència exclusiva de l'Estat, d'acord amb l'article 149.1.8a de la Constitució.

Disposició addicional setèima. *Taxa per expedició del certificat del Registre de contractes d'assegurances de cobertura de defunció.*

1. La gestió que cal per a l'expedició dels certificats a què fa referència l'article 7 de la present Llei es grava amb una taxa, que es regirà per la present Llei i per les altres fonts normatives que per a les taxes establix l'article 9 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de Taxes i Preus Públics.

2. Constituïx el fet imposable l'expedició dels certificats a què fa referència l'article 7 de la present Llei.

3. És subjecte passiu la persona que sol·licite l'expedició del certificat.

4. La quota de la taxa és de 3,26 euros per certificat expedit. Esta quantitat podrà ser actualitzada per Orde Ministerial.

5. La meritació de la taxa es produïx quan es presente la sol·licitud per a l'obtenció del certificat.

6. La forma de liquidació de la taxa s'establirà reglamentàriament.

Disposició transitòria primera. *Contractes en cartera.*

Les companyies asseguradores han de procedir a complir esta Llei respecte dels contractes vigents en el moment de la seua entrada en vigor, en el termini d'un any des de l'esmentada data.

Disposició transitòria segona. *Remissió de dades corresponents als contractes d'assegurances de vida o accidents vinculats a targetes de crèdit.*

Les entitats asseguradores disposaran del termini d'un any des de l'entrada en vigor de les disposicions reglamentàries d'esta Llei per a efectuar la primera remissió de les dades relatives als contractes d'assegurances de vida o d'accidents vinculats a targetes de crèdit.

Disposició final primera. *Modificació del text refós de la Llei d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre.*

1. Es crea una nova lletra r) en l'apartat 3 de l'article 40 del text refós de la Llei d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, amb la redacció següent:

«r) L'incompliment de l'obligació de subministrar a l'òrgan competent la informació a què es referix la legisla-

ció reguladora del registre de contractes d'assegurances de cobertura de defunció, quan esta conducta tinga caràcter repetitiu.»

2. Es crea una nova lletra s) en l'apartat 4 de l'article 40 del text refós de la Llei d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, amb la redacció següent:

«s) L'incompliment de l'obligació de subministrar a l'òrgan competent la informació a què es referix la legislació reguladora del registre de contractes d'assegurances de cobertura de defunció.»

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Esta Llei entrarà en vigor al cap de sis mesos de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,
Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 14 de novembre de 2005.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

18933 LLEI ORGÀNICA 5/2005, de 17 de novembre, de la Defensa Nacional. («BOE» 276, de 18-11-2005.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.
Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei orgànica següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El món viu hui canvis profunds que tenen evidents conseqüències en l'estructura, organització i funcions dels exèrcits. Espanya ha d'acomodar-se a eixes transformacions, per a assegurar la seua pròpia seguretat i defensa i per a contribuir a la pau i a millorar l'orde internacional.

Des de la promulgació en 1980 de la Llei Orgànica sobre Criteris Bàsics de la Defensa Nacional i l'Organització Militar, modificada parcialment en 1984, han canviat profundament el marc internacional de referència i la mateixa societat espanyola sense que s'haja alterat, bàsicament, el model organitzatiu de les nostres Forces Armades.

El nou reclutament dels nostres exèrcits, la desaparició del servici militar obligatori i la implantació d'un model de Forces Armades professionals són canvis tan rellevants que reclamen una legislació orgànica de la Defensa adaptada a estos.

L'escenari estratègic ha vist desaparèixer la política de blocs que va protagonitzar la guerra freda i emergir la globalització i un nou marc en les relacions internacionals. Al mateix temps, junt amb els riscos i amenaces tradicionals per a la pau, l'estabilitat i la seguretat, en sorgeixen d'altres com el terrorisme transnacional amb disposició i capacitat d'infligir dany indiscriminadament.

Disminuïxen les guerres de tipus convencional, però proliferen conflictes armats que, tant per les seues causes com pels seus efectes, tenen implicacions notables més enllà del lloc on es produïxen. Hui, a més d'un dret bàsic i